

TREĆI ČIN

U gradu je veliki požar. Tri sata poslije ponoći. U kući sestara Prozorovih još nisu legli. Nataša koja se osjeća kao gazdarica u kući izbacuje s posla staru porodičnu dadilju Anfisu ... Kuligin luta tražeći ženu. On je uznemiren nejasnom promjenom koja se vrši u Mašinoj duši.

Ulazi Irina, Veršinjin i Tuzenbah. On je već u civilu. Svi su umorni i hoće da spavaju. Veršinjin kazuje kako je čuo da njihov puk odlazi iz ovog grada. Grad će tada opustjeti. Doktor je pijan i gunda o niskosti i vulgarnosti života. On saopštava da Nataša doživljava »mali roman« s Protopopovim. Svi čute ... Samo Veršinjin govori o sebi, mašta o budućem životu ... Svi spavaju, samo je Maša istog raspoloženja. U tjeskobnoj tišini noći ljubav im pomaže da se razumiju bez riječi.

Kada sestre ostaju same, Irina počne glasno da plače. Ona je iznenada shvatila da su se sve njene nade srušile. Olga joj savjetuje da se uda za Tuzenbaha. Maša iznenada sa strašću priznaje da voli Veršinjinu. Ona je srećna. Čak i Andrej ne može da šuti u takvoj noći. On pokušava da se opravda u očima svojih sestara da je neiskren — zatim zašuti i odlazi.

U sobi ostaju Olga i Irina. Nemirna, teška noć ... Irina nije više u stanju da podnosi ovakav život. Ona pristaje da se uda za Tuzenbaha, samo da ode u Moskvu.

ČETVRTI ČIN

Jesen. Stara bašta pred kućom sestara Prozorovih. Iz grada odlazi puk. Irina je uznemirena. Juče se nešto dogodilo između Soljenog i Tuzenbaha i to je muči.

Ali Tuzenbah umiruje Irinu. Sutradan treba da se obavi njeno vjenčanje sa Tuzenbahom, a poslije toga odlaze na ciglanu. Olga je već napustila kuću i živi u državnom stanu. Ona je došla da isprati prijatelje.

Zajedno s pukom odlazi i Veršinjin. Maša ne može da se pomiri s mišlju da s njim iz života mora da ode i njena kratkotrajna sreća. Čebutikin priča Andreju da je juče kod pozorišta Tuzenbah, ne mogavši više izdržati potsmjehe Soljenoga pao u vatru i uvrijedio ga. Treba da se tuku na dvoboju.

Andreju je tužno kada pomisli da će otići Irina i da će on ostati sam. Žena mu izgleda sasvim prosta malograđanka, i on ne razumije zašto ju je nekada volio ... Soljeni odvođi doktora Čebutikina koji treba da prisustvuje dvoboju.

Iz kuće izlaze Irina i Tuzenbah. Tuzenbahu je već vrijeme da bude na mjestu dvoboja, ali Irina, instinktivno naslućujući neku opasnost, hoće da ide s njim. Tuzenbah joj to ne dozvoljava.

Veršinjin se oprašta sa sestrama ... Kuligin umiruje Mašu.

Vraća se Čebutikin i javlja da je Tuzenbah ubijen. Irini ostaje jedinstveni put u životu, raditi, raditi radi budućnost.

Tri sestre stoje, stisnute jedna uz drugu ... Posljednji put stoje pred kućom u kojoj su proživjele toliko godina i osjetile toliko jada. Ali živi u njemu neki nezadrživi elan umjeren prema budućnosti ... Proćiće vrijeme, i one će otići zauvijek, njih će zaboraviti, ali njihove patnje preći će u radost onih koji će živjeti poslije njih. »Sreća i mir doći će na zemlju«. One vjeruju u to strasno, čvrsto.

на хорватск-јаз.